

saaledes er fastsat omtrent til det samme Beløb som i det øvrige Kongerige, maa Ministeriet holde for, at en Forhøielse af de Bestyrerne ved Loven af 26de Marts 1852 § 3 tillagte Diæter og Befordringsgodtgørelser ogsaa bør komme Bestyreren af det bornholmste Redningsvæsen tilgode.

Til § 2.

Det ved Redningsvæsenet ansatte underordnede Mandskab har i Genhold til Bestemmelserne i Loven af 26de Marts 1852 § 6 hidtil ikke havt nogen fast Løn, men har iføve kun erholdt en ingenlunde betydelig Dagbetaling, hver Gang dets Tjeneste har været benyttet enten til Øvelser eller til Redningsforetagender, hvorhos der for heldigt udførte Redningsforetagender, naar dertil er fundet særdeles Anledning, er tilstaaet det extraordinære Belønninger. Den ommeldte Dagbetaling er ifølge de af Ministeriet approberede Instruxer fastsat saaledes, at Mandskabet ved samtlige norrøyske Stationer erholder for Øvelser, derunder ogsaa indbefattet Redningsforsøg, 80 Sk. pr. Dag, for Redningsforetagender 1 Rd. 32 Sk., ved den bornholmste Baadstation for Øvelser 1 Rd., og for Redningsforetagender 1 Rd. 48 Sk. pr. Dag, og ved de bornholmste Raketstationer resp. 64 Sk. og 1 Rd. Siden 1ste April 1856 er der, i Genhold til hvad der paa dertil fra Ministeriets Side givne Anledning er blevet vedtaget ved Finantslovene for 1856—57 og 1857—58, indtraadt en 50 pCts. Forhøielse af disse Dagbetalinger.

Ministeriets Opmærksomhed er imidlertid gjentagne Gange blevet henledet paa, at det ikke er muligt ved disse ringe Dagbetalinger at sikkre Redningsvæsenet et fast indøvet Personale, og er det saavel af Bestyreren for det norrøyske Redningsvæsen, som af Commissionen for Redningsvæsenets Ordning, for at fjerne den blandsk Ryskbeholdningen herstændt Ulyst til at lade sig indtegne til Redningsvæsenets Tjeneste, bragt i Forslag, at det ved Redningsstationerne ansatte Personale fremtidig tilstaaes en fast aarlig Løn, Noget, hvor-

paa der ogsaa oftere er blevet andraget af Mandskabet selv. Da Redningscommissionen første Gang, nemlig i Mæret 1855, fremkom med Indstilling om Mandskabets Gagering, troede Ministeriet imidlertid først at burde forsøge, om ikke de af Commissionen paaapegede Ulemper maatte kunne fjernes ved en Forhøielse af de Mandskaberne tillagte Dagbetalinger, og foreslog man derfor disse, som ovenfor berørt, i Udfastet til Finantsloven for 1856—57 forhøiede med 50 pCt. Efterat denne Forhøielse nu har bestaaet i hændt 1te Mar., har Redningscommissionen imidlertid gjentagende fundet sig foranlediget til at andrage paa, at Mandskabet sættes paa fast Gage, idet den fremdeles maa ansee dette for paatrængende nødvendigt for at sikkre et fast indøvet Personale. Gagen, som formenes at burde tillægges Mandskabet foruden de dette nu tilkommende Dagbetalinger for Øvelser og Redningsforetagender, er af Commissionen foreslaaet til 16 Rd. for Formændene ved Baadstationerne, 12 Rd. for Baadsfolkene og 8 Rd. til det ved Raketstationerne ansatte Mandskab, og har Ministeriet troet at burde følge dette Forslag. Men Hensyn til Størrelsen af de ved denne Foranstaltning foranledigede Udgifter bemærkes, at Mandskabet ved de 18 Baadstationer i Norrøysland udgjør i Reglen 12 Mand pr. Station, deraf en Formand, ved de 5 Raketstationer 6 Mand pr. Station, ved Baadstationen paa Bornholm 10 Mand, Formanden iberegnet, og ved de 4 Raketstationer paa Bornholm 4 Mand pr. Station. Naar Mandskabet sættes paa fast Gage, formenes imidlertid at kunne undværes 2 Mand ved hver Baadstation, som hidtil have været ansatte som Reservemandskab; Udgifterne ville saaledes beløbe sig til;

19 Formænd for Baadstationerne	a 16 Rd. aarlig ...	304 Rd.
169 Mand ved Baadstationerne	a 12 Rd. aarlig ...	2,028 —
46 Mand ved Raketstationerne	a 8 Rd. aarlig ...	368 —
		ialt aarlig ... 2,700 Rd.